

giver det ærede Medlem Grund til at tale om Uartigheder.

Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Marott: Efter Formandens Udtalelse behøver jeg ikke at tage til Genmøle overfor det ærede Medlem. Jeg vil derfor kun sige, at jeg ønsker ikke, at det ærede Medlem skal indestaa for, hvad jeg siger; det skal jeg nok selv besørge.

Moesgaard-Kjeldsen: For at der ikke skal foreligge nogen Misforstaaelse om, hvorledes Socialdemokratiets Medlem af Underudvalget i forrige Samling har stillet sig, vil jeg gerne bemærke, at han har sluttet sig til den Overenskomst, som flere Gange er blevet omtalt baade af det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) og af mig. Naar derfor det ærede Medlem fra Odense (Marott) nu er af den Formening, at vi godt kunde optage vor Forhandling om denne Sag paa et helt nyt Grundlag, vil jeg dertil sige, at jeg tvivler om, at det vil være rigtigt; jeg tror ikke, det faar nogen praktisk Betydning. Efter den Opfattelse, som er gjort gældende fra alle Sider i Udvalget, mener jeg, at vi ikke kan gaa ind paa de nye Betragtninger, som det ærede Medlem fra Odense meget gerne vil have, at vi nu skal gaa ind paa. Det er jo kun 1 Procent af Danmarks Jord, som endnu er Fæstetvang undergivet, og man er af den Formening, at det vil være rigtigst at søge at faa denne ene Procent ind under de samme Vilkaar som den øvrige danske Jord, altsaa ind under et almindeligt Selvejendoms-Forhold. Først naar det er sket, mener man — og jeg synes, det kan ikke være anderledes —, at man kan begynde at overveje, paa hvilken Maade man skal hævde Samfundets Medlejendomsret til Jorden. Om det skal ske ved en Grundværdibeskatning, som Georgerne ønsker, eller ved ganske simpel Inddragnings og Overtagelse, som maaske nogle af Socialdemokraterne ønsker, skal jeg slet ikke fordybe mig i i Dag. Det Spørgsmaal kan vi efter min Mening slet ikke drøfte med noget Udbytte paa nærværende Tidspunkt, vi maa først have Fred i Verden, have Tilstandene afklaret, før man kan se, paa hvilket Grundlag man skal bygge, naar der igen kommer ordnede Tilstande i Europa. Jeg vil derfor meget bede om, at vi holder os til Sagen paa det Grundlag, paa hvilket man i Udvalget har beskæftiget sig med den i Fjor, og jeg tror ikke, det faar

nogen Betydning, at det ærede Medlem fra Odense nu fremsætter sit Forslag, som meget rigtigt har været fremdraget i Udvalget, men ikke har fundet nogen Tilslutning der.

I Anledning af den Udtalelse, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) fremsatte om, at hans Parti var et Mellemstandsparti, vil jeg gerne bemærke, at det er vel rigtigere at sige, at det ærede Medlem saavel som de øvrige ledende Mænd indenfor dette Parti ønsker, at Partiet skal blive et Mellemstandsparti. Hidtil har de vist ikke kunnet smigre sig med, at det var det, men at deres Bestræbelser nu rettes derimod, vil ogsaa jeg anerkende. Hvorvidt Bestræbelserne vil lykkes, maa Fremtiden vise, men da vi snart staar overfor et Valg, er der Sandsynlighed for, at vi ret hurtig kan faa at se, hvorvidt disse Bestræbelser vil lykkes. Det ærede Medlem maa gerne prale med, at hans Parti er et Mellemstandsparti, men da det jo er Udtryk for Tilslutning til en vis Klasse, og det ærede Medlems Parti sædvanlig bebrejder Socialdemokratiet, at det er et Klasseparti, ved jeg ikke, hvorledes man nu vil klare sig i dette Folkeparti med at prale af, at det er et Mellemstandsparti; det strider dog mod Udtrykket „Folkeparti“. Jeg vil snarere sige, at det Parti, hvortil jeg hører, er et Folkeparti. Vi har Tilslutning fra den allerjævneste og fattigste Mand til op i de højeste Lag; vi kan snarere tale om at være et Folkeparti. Men jeg skal ikke fordybe mig i disse Spørgsmaal. Jeg mener blot, at „Mellemstandsparti“ er lidt flot sagt om det Parti, der nu hedder det konservative Folkeparti.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa nogle Betragtninger over Landbrugskonjunkturerne efter Krigen, og jeg vil gerne i den Anledning sige et Par Ord. Det er rigtigt, at de mindre Jordbrugere er meget uheldigt stillede i Øjeblikket, men det er i og for sig ikke, fordi det at eje nogle faa Tønder Land Jord er en slet Stilling i et Land som Danmark. Tværtimod, de, der ejer op til en halv Snes Tønder Land Jord, er, saafremt de har de fornødne Forudsætninger for paa rette Maade at udnytte Jorden, i Fredstid særdeles godt stillede her i Landet. Naar de for Tiden er uheldigt stillede, vil jeg se bort derfra, thi der er saa mange andre Erhverv, som er meget slet stillede i Øjeblikket, og jeg vil advare imod, at man argumenterer imod disse mindre Brug, fordi man nu under Krigsforholdene kan paapege, at de er